

In de zeen van gesprekken
Zag ik jou daar staan
Jij die met niemand stond te praten
Je was alleen en keek de wereld lachend aan
Je stond daar alleen, maar niet verlaten
Je was jezelf zonder iets te zeggen
Je was jezelf zonder een vergroot verhaal
Je was jezelf zomaar op een feest
Genietend van de mensen, zonder teken of taal
Verloren in je glimlach zag ik jou daar staan
Te midden van 't lawaai van alle anderen
Je kende niemand, maar dat kwam er niet op aan
En het hoefde ook voor jou niet te veranderen
Je was jezelf zonder iets te vragen
Je was jezelf zonder enig plan of doel
Je was jezelf als een onbeschreven blad
Tussen 't gekonkel en 't geroddel, het gewauwel en het gewoel
Tussen m'n kwinkslagen en fratsen zag ik jou daar staan
Je stond daar met belangeloze ogen
Ik vroeg me af of ik nu naar je toe zou gaan
Maar je leek zo ver weg en onbewogen
Je was jezelf zonder aan te raken
Je was jezelf zomaar in je eigen tijd
Je was jezelf zomaar langs gekomen
Zonder drang en zonder dromen
Zonder naam, identiteit
Tussen de wodka en de whisky zag ik jou daar staan
Je hield je jas nog in je handen
Ik dacht: Zou je net aankomen of wou je net gaan
Wat heeft jou hier in godsnaam doen belanden
Je was jezelf zonder een verklaring
Je was jezelf zomaar op de achtergrond
Je was jezelf zomaar op m'n netvlies
Omdat je zomaar plotseling, zomaar ergens stond
In de golven van de branding heb ik je laten gaan
Jij, die met niemand stond te praten
Je liet me in de franje van de wereld staan
Ik voelde me toen plotseling verlaten
En ik werd mezelf zonder iets te zeggen
Ik werd mezelf zonder m'n verward kabaal
Ik werd mezelf zomaar